

РЕЗОЛЮЦІЯ

Конгрес молодих родин
(у рамках проекту «За збереження родини» у 2018р.)

*Народно-демократична ліга молоді
ВМГО «Студентська республіка»
за підтримки
Міністерства молоді та спорту України*

м. Київ

22-23 грудня 2018р.

Ми, учасники/ці Конгресу молодих родин, переконані, що в центрі суспільства знаходяться інтереси громадянина: всі ми різні, але всі – рівні.

Сім'я – це важливий спосіб бути щасливими. Особливо в наші непрості часи, коли, з однієї сторони, людина стає все більш вільною і кордонів усе менше, з іншої – нерівності лише побільшало, а багато хто не готовий сприймати чужу свободу.

Сім'я – це союз, партнерство людей, які готові щиро розділити всі моменти негараздів чи радості, болі чи свят, смутку або щастя. У сучасному світі, який дуже динамічно змінюється, ми маємо чесно, з довірою до майбутнього і повагою до свободи інших людей підходити до розуміння родини.

Необхідно зважати на явища трансформації інституту сім'ї, його емансипацію у західному світі, до якого Україна зараз інтегрується. Це значить, що треба поважати меншини і припинити будь-яку дискримінацію, якщо якісь групи чи окремі люди вважають, що їх упосліджують, а унормування рівності не призведе до дискримінації інших груп чи осіб.

Любов, діалог, взаєморозуміння, повага один до одного – риси, завдяки яким молоді (та й не тільки) сім'ї можуть вирішити будь-які конфлікти. Причин же у негараздів багато: окрім нестабільності з роботою та низьким рівнем доходів, відсутності належного житла, соціальної невлаштованості, це і недостатній рівень готовності до сімейного життя при утворенні шлюбу (у морально-психологічному плані), гендерна безграмотність, небажання слухати і чути позицію свого/єї партнера/ки, небажання партнера/ки мати дитину тощо. Все це часто є причинами страшенної кількості розлучень у молодих родинах і особистих нещасть.

Негативні явища, які присутні у родинних стосунках, мають плив на всі сфери соціально-економічного життя держави. До таких явищ зараховуємо деструктивні конфлікти, що призводять до руйнування родин, сімейне насильство, безвідповідальне батьківство/материнство тощо.

Значна частина родин, що потребують соціальної підтримки, в умовах економічної кризи покладаються тільки на себе. Часто не вистачає грошей, щоб прогудувати молоду родину – і збільшується напруга в стосунках, катастрофічно зростає еміграція. Все це спричинює невпевненість у завтрашньому дні.

Особливого занепокоєння потребує незадовільна ситуація у сім'ях, пов'язана з перебуванням українських громадян у зоні АТО. Це стосується як учасників/ць бойових дій, так і мирного населення, у т.ч. вимушених переселенців/ок. Статистика розлучень і сімейних конфліктів в учасників/ць бойових дій є страшною.

Така вкрай небезпечна ситуація фактично ставить під загрозу національну безпеку Української держави, її існування, призводить до депопуляції.

Як громадянське суспільство і держава можуть допомогти молодим родинам? Чи можуть узагалі? Простих рецептів немає, але рішення відшукуються в діалозі.

Вважаємо, що державна політика має спрямовуватись на зміцнення інституту сім'ї на цінностях

поваги гідності особистості, її свободи та співпереживання з забезпеченням належного соціально-економічного та культурного розвитку, екологічної сталості.

Під час роботи у рамках Конгресу молодих родин (проект «За збереження родини») були, зокрема, обговорені наступні питання:

- родинна культура: рівність, збільшення довіри, психологічний комфорт, самореалізація;
- гендерна рівність, подолання сексизму і дискримінації окремих груп й осіб (зокрема, ЛГБТКІ+ людей, сімейних організацій);
- соціальні виклики сімей і їх подолання;
- сімейна проблематика родин учасників/ць АТО, вимушених переселенців/ок й осіб, постраждалих від війни.

Всі громадяни, всі пари та сім'ї в Україні мають право донести свою позицію, повинні бути почутими.

Серед конкретних актуальних заходів удосконалення вітчизняної системи підтримки сім'ї, зокрема, визначено:

- рух у бік стимулювання підвищення добробуту родини, забезпечення стабільної, добре оплачуваної зайнятості та підтримки підприємницької ініціативи обох у подружжі, вирівнювання гендерних диспропорцій в оплаті праці;
- ініціювання створення концептуально проривного Міністерства молоді, майбутнього і щастя (робоча назва), яке має об'єднати, зокрема, напрямки стратегування майбутнього України, роботу з інноваціями і молоддю, у т.ч. сімейну політику щодо молоді;
- сприяння у вирішенні житлового питання молодих сімей (у т.ч. через державний сектор оренди житла для сімей із дітьми);
- створення (поза)бюджетних фондів для підтримки дитинства, материнства та батьківства;
- стимулювання державних, корпоративних, місцевих і громадянських програм підтримки сім'ї;
- гарантування гнучкого графіку роботи для матерів і батьків із малолітніми дітьми з відповідним відображенням у трудовому законодавстві, сприяння активному материнству та батьківству. Задача на оперативне майбутнє - зменшення тривалості робочого дня до 6 год.;
- ініціювати бюджетні доплати при дітонародженні: починаючи з другої дитини – протягом 5 років щомісячно виплачувати мінімальну зарплатню;
- оптимізація (полегшення) процедури всиновлення;
- посилення уваги державних соціальних служб до сімей, в яких постає питання позбавлення батьківських прав, виявлення причин, практична та психологічна допомога їм;
- посилення державного контролю якості вакцин і ліків;
- навчання соціальних працівників/ць методам роботи з молодими родинами, підтримка програм підготовки сімейних психологів/инь;
- впровадження Року сім'ї, який має проходити раз на 5 років, і передбачати підвищення фінансування на потреби розвитку інституту сім'ї, проведення різноманітних заходів;
- впровадження сімейних просвітницьких курсів, зокрема, перед реєстрацією шлюбів. Створення потужної і сучасної онлайн-платформи для молодих родин і тих, хто готується до шлюбу;
- посилення гуманітарних дисциплін у системі освіти, збільшення уваги до теми сім'ї при викладанні філософії та психології, впровадження обов'язкового курсу з етики сімейних взаємовідносин і гендерної грамотності у вишах;
- популяризація за допомогою медій, культури тощо позитивного прикладу люблячої, міцної родини;
- розширення та покращення інфраструктури та кількості дитячих садків;
- створення культурних, творчих центрів для батьків із дітьми за місцем проживання, на національному рівні - Музей української родини;
- започаткування премії за творчий доробок, який можна використати для виховання дітей (казки, вірші, підручники, відео-ігри тощо).

Розбрат, цинізм, нерівність і ненависть зцілюються любов'ю, довірою, діалогом і солідарністю!